

χνη μετὰ τούτου τοῦ ρυθμοῦ παρήγαγε τὸν βυζαντινὸν ρυθμὸν μετὰ μικρὰν ἀντικατάστασιν τοῦτον δ' ἐξ Ἰσπανίας ἀραβικῶς ρυθμὸς καὶ εἶτα ὁ μεταγενέστερος γοτθικὸς ρυθμὸς ἐνωσις τοῦ ἀρχαίου γοτθικοῦ, βυζαντινοῦ, ἀραβικοῦ, ἐν τέλει ἡ Ἰταλία ἀπὸ τοῦ 16 αἰῶνος πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ποθητοῦ ἀρχαίου ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ.

Ἀρχαῖοι περιφανεῖς ἀρχιτέκτονες ἐγένοντο Ἀγαμήδης καὶ Τροφῶνιος, ἀνεγείραντες τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς· Κτησιφῶν καὶ Με-αγένης κατασκευασταὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ Ἀντιμαχίδης καὶ Ἀντιστάτης ἀναλαβόντες τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Χάρης κατασκευαστῆς τοῦ κολοσσοῦ τῆς Ρόδου. Ἐκτίνας καὶ Καλλικράτης τῶν Παρθενῶνος καὶ Πυθίας καὶ Σάτυρος τὸν τάφον τοῦ Μαισόλου. Μεταγενέστεροι δὲ ὁ Μακεδὼν Δημοκράτης, ᾧ ἀποδίδουσι τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἄθω εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀνθίμιος ὅστις μετὰ Ἰσιδώρου κατεσκεύασε τὸν θυμαστὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας· Ἀρνάλφης καὶ Βρουnellίσκης κατασκευάσαντες τὸν καθεδρικὸν ἐν Φλωρεντίᾳ Βρυμάντης ἀπαθανατισθεὶς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μητροπολιτικοῦ τοῦ ἀγίου Πέτρου, ὃν ἀπεπεράτωσεν ὁ Μιχαήλ Ἀγγελος. Ὁ Christophen, Wrai Sui Jones οἵτινες, κατεκλύσαν τὸν μητροπολιτικὸν τῶ ἀγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ.

Π ΚΟΚΚΟΛΗΣ.

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

(T H O M A S)

Ἄνδρες μεγαλοεῖς, εἰς ἐκδηλοῦντες καὶ ἂν ἦσθε χώρας ἰδοὺ ὁ ὑμέτερος κλοιὸς αἱ δυστοχίαι, αἱ καταδιωγμοί, αἱ τῶν ἀλλῶν περιφρονήσεις, ἡ τοῦ λαοῦ ἀδιαφορία, αἱ τῶν ἀντιζηλῶν σας συκυφανταίαι ἢ ἰκαίνοιον οἵτινες τοιοῦτους νομίζουσι ἐαυτοὺς, ἡ ἐνδεα, ἡ ἐξορία καὶ ἡ ἴσως θάνατος ἄσχημος πεντακοσίας λεύγας μακρὰν τῆς ὑμετέρας πετειδὸς ἰδοὺ εἰς ἀναγγελλῶ ὑμῖν. Εἶναι ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ παύσητε φωτίζοντας τοὺς ἀνθρώπους; Οὐχὶ ἀνυμφιδίως καὶ ἂν τὸ ἰπεθυμάτε, σὺ; εἴθε αἱ κύριοι; Διμάστε, ἂν δύνασθε, τὴν μεγα-

λοφυῖν καὶ ἐτίθητε εἰς τὴν φρικώδη καὶ ἀδυσώπητον ὠθησιν ἢν σὰς παρέχει. Δὲν ἐγαννήθητε ἵνα ἀπέτησθε, ὅπως ὁ ἥλιος ἐκχει τὸ σίλα; αὐτοῦ; δὲν ἠλάττε εἰς; ἐκείνος τὴν κίνησιν σας; Ἐποκίψατε λιπὲν εἰς τὸν δεσπόζοντα ὑμᾶς νόμον, καὶ ἀπότρεψτε νομίζοντας ἐαυτοὺς δυστοχεῖς. Πόσον ἰσχύουσιν οἱ πολέμοι ὑμῶν ἀπέναντι τῆς ἀληθείας; Αὕτη μὲν ὑπάρχει αἰῶνος, ἰκαίνοι δὲ ἐφημεροί. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἡ μόνη ἀμοιβή σας, ἡ τροφή τῆς ὑμετέρας μεγαλοφυῖας, τὸ ὑπεμάχλιον τῶν ὑμετέρων ἐργασιῶν. Μοιρῆδες ἀνθρώπων, ἀνασθήτων ἢ ἀσπαρῶν ἢ εἰς ἄλλων, καταδιώκουσιν ἢ περιφρονοῦσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἐν ἰφ χρόνῳ ὑπάρχουσιν ψογαί, μετ' ὧν αἱ ὑμετέροι συνταυτίζονται, ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλληλ' τῆς γῆς γυναιαν. Σκέψητε ὅτι αὐταὶ πύχουσι καὶ ὡς ὑλεῖς ἀπέγονται. Σκέψητε ὅτι οἱ Σακράται καὶ οἱ Πλάτωνες, πρὸ διακοσίων ἐτῶν θανόντες εἰσιν ὑμέτεροι φίλοι. Σκέψητε ὅτι εἰς τοὺς ἐπεροσμένους αἰῶνας ὑπάρξουσιν ἄλλαι ψυχαὶ αἵτινες ἐπίσης θ' οὐδέ; ἐνοῶσι καὶ ὧν αἱ σκέψεις ἐσονται αἱ ὑμετέροι. Δὲν ἀποτελεῖτε ἡ ἓνα καὶ μόνον λῶν, μίαν καὶ μόνην οἰκογένειαν μετ' ὅλων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν οἵτινες περὶ ὑπῆρξαν ἢ ὑπάρξουσι ποτε. Τὰ πεπρωμένον τῆς ὑπάξέως σας δὲν ἐγκραται εἰς σημεῖον τι διαστήματος ἢ διεκρίσεως. Ζῆτε διὰ πάσας τὰς χώρας καὶ τοὺς αἰῶνας. Παρταίνετε τὸν ὑμέτερον βίον ἐπ' ἐκαίνο τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐξενέγκετε ὑψηλότερον τὰς ὑμετέρας ἰδέας. Δὲν εἰπέτε τὸν σχέδιον τὴν μεταξὺ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ὑμετέρας ψυχῆς; Τί; ὁ θεὸς σὰς ἐλέπει, σὰς ἀκούει, σὰς ἐπιδοκιμάζει καὶ σὺς θὰ ἦσθε δυστοχεῖς! Ἐπὶ τέλους, εἰ, δέησθε τῆς ἀνθρωπίνου μαρτυρίας, τολμᾶν ὡς οὐρογενῶ ταύτην, σὺ; ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον ὡς εἶνε κατὰ τὴν δραπέτιδα ταύτην τῆς ζωῆς στιγμῆν, ἀλλὰ παρκοῦσιν καὶ διεκρῆ ἐπὶ τοῦ βίου τῶν αἰῶν. Ἰδέτε τὴν γενεάν τῶν ἐπιγῶν ἀνυφωμένην καὶ λέγουσαν ἐκάτω ὑμῶν. Ἀπόμαζον τὰ δάκρυά σου. Εργασθε ὅπως σοὶ ἀποδώσω δικαιοσύνην καὶ δώσω πέρας εἰς τὰ δανά σου. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀπεργαζομένη τὴν ζωὴν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐγὼ ἡ ἐκδικήματα τὸν Καρτίσιον κατὰ τῶν ἐξουθενηθέντων αὐτῶν, ἐγὼ ἡ εἰ μέσον τῶν δράκων καὶ τῶν πεγετων τὴν κόνιν τοῦ εἰς Παρισίους κομίσαντι ἐγὼ ἡ σιγματούρα τοὺς σκορῶντας καὶ ἐκμηδενίζουσα τοὺς καταχρωμένους τὴν ἐσῶν ἰσχύον, ἐγὼ ἡ μετὰ περιφρονήσεως θεωροῦσα τὰ μαυλωτὰ ἐκείνα τὰ ἀνεγρηθέντα εἰς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν ὑπῆρξαν ἢ ἰσχυροὶ καὶ ἡ τιμῶσα ὡς ἱερὰν τὴν ἄξιστον πλάκα τὴν καλύπτουσαν τὴν κόνιν τοῦ μεγαλοφυῶς ἀνδρός. Μέννητο ὅτι εἶσι ἀθύναντας καὶ τοιοῦτον θὰ μείνη τὸ ὄνομά σου Ὁ χρόνος φύγει, αἱ στιγμαὶ παρέρχονται, τὸ δνερον τῆς ζωῆς καταρρεῖ. Πόσμενον καὶ θὰ ζήσης καὶ θὰ συγχωρήσης εἰς τὸν αἰῶνά σου τὰς ἀδικίας σου, εἰς τοὺς δυνάτας τὴν σκληρότητα των, εἰς τὴν φύσιν τοῦ σὲ; ἐξέλεξεν ἵνα διδάξης καὶ φωτίζης τοὺς ἀνθρώπους.

I. A. S.